

Obraz F. Staňka ve Sněmovně

15.3.2023 - | Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR

Ve Sněmovně byl dnes slavnostně představen portrét významného českého politika Františka Staňka, který byl v letech 1932-1935 předsedou Poslanecké sněmovny Národního shromáždění a za první republiky také několikanásobným ministrem. Setkání zahájila předsedkyně Poslanecké sněmovny Markéta Pekarová Adamová. Obraz z roku 1929 Sněmovně daroval Staňkův vnuk Jiří Novák, který od roku 1952 více než 65 let zaznamenával projevy v československém a českém parlamentu a stal se nejdéle sloužícím parlamentním stenografem na světě. „Děkuji vřele panu Jiřímu Novákovi za velkorysé rozhodnutí věnovat obraz svého dědečka Poslanecké sněmovně. Jsem velice ráda, že jeho portrét bude zdobit prostory našeho zákonodárského sboru. Instituce, která se pro Františka Staňka stala svým způsobem druhým domovem a k jejíž novodobým dějinám sám v mnohém velmi aktivně přispěl,“ uvedla předsedkyně Sněmovny M. Pekarová Adamová.

Autorem obrazu je Otto Peters (1882-1952), který pokračoval v tradici akademismu a salonní malby 19. století. Vedle Vratislava Nechleby patřil mezi nejvyhledávanější portrétisty první republiky a stal se i malířem československých prezidentů a významných politiků. Vytvořil reprezentativní portréty T. G. Masaryka, Edvarda Beneše, Karla Kramáře, Antonína Švehly, Františka Soukupa a řady dalších osobností.

František Staněk (1867-1936) pocházel ze zemědělské rodiny. Po absolvování reálky v Telči a po určitém čase stráveném na Vysoké škole technické v Praze a na obchodní akademii ve Vídni se v roce 1892 ujal správy rodinného statku. Brzy začal působit jako organizátor družstevnictví na Jindřichohradecku. Stal se také aktivním členem České agrární strany, kde působil již od jejího založení v roce 1899. Od roku 1901 do roku 1907 byl poslancem českého zemského sněmu a v letech 1906 až 1918 vykonával poslanecký mandát v moravském zemském sněmu. V roce 1904 byl zvolen poslancem Říšské rady, kde setrval až do zániku monarchie. A právě František Staněk pronesl 2. října 1918 v Říšské radě projev odsuzující nesmyslnost války a přihlásil se k zahraničnímu odboji a k řešení české otázky mimo stávající Rakousko-Uhersko. V období první republiky patřil mezi vrcholné politiky. V letech 1918 až 1920 zasedal v Revolučním Národním shromáždění a mandát obhájil i v letech 1920, 1925, 1929 a 1935. V letech 1932 až 1935 vykonával funkci předsedy Poslanecké sněmovny a působil i v několika československých vládách jako ministr veřejných prací, ministr pošt a telegrafů a ministr zemědělství. V roce 1934 řídil společnou schůzi parlamentních komor, kdy byl naposledy prezidentem zvolen T. G. Masaryk.

<https://www.psp.cz/sqw/cms.sqw?z=17218>